

Asia C-312/04

Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteisöjen omat varat –
Selvittämättömät TIR-carnet't – Tuontitullien kantamista koskevat menettelyt –
Menettelyiden noudattamatta jättäminen – Laiminlyönti siirtää vastaavia omia
varoja ja maksaa viivästyskorkoja

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 5.10.2006 I - 9927

Tuomion tiivistelmä

1. *Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne – Jäsenvaltioiden velvollisuus – Euroopan yhteisöjen omat varat
(Neuvoston asetuksen N:o 1552/89 3 artikla)*

2. *Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Yhteisön passitus – TIR-carnet’illa suoritettut kuljetukset*
(Neuvoston asetuksen N:o 719/91 10 artiklan 3 kohta; komission asetuksen N:o 1593/91 2 artiklan 2 kohta)
3. *Euroopan yhteisöjen omat varat – Omien varojen toteaminen ja käyttöön asettaminen jäsenvaltioiden toimesta*
(Neuvoston asetuksen N:o 1552/89 2 ja 6 artikla)

1. Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376 soveltamisesta annetun asetuksen N:o 1552/89 3 artiklassa, joka koskee jäsenvaltioiden velvollisuutta säilyttää omien varojen toteamiseen ja käyttöön asettamiseen liittyviä asiakirjoja, ei säädetä omien varojen perimistä koskevasta vanhentumisajasta, vaan sen tarkoituksena on ainoastaan velvoittaa jäsenvaltiot säilyttämään kyseiset asiakirjat tietyn vähimmäisajan. Säilyttämistä koskevan kolmen vuoden ajan osalta käytetty ilmaisu ”vähintään” vahvistaa sen tosiseikan, ettei yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena ole ollut säätää vanhentumisajasta.

Kyseisen määräajan päättymisen jälkeen nostettu jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskeva kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi.

2. TIR-carnet’iden ja ATA-carnet’iden käytöstä passitusasiakirjoina yhteisössä annetun asetuksen N:o 719/91 10 artiklan 2 kohdasta, asetuksen N:o 719/91 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 1593/91 2 artiklan 1 kohdasta ja TIR-carnet’isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevan tullileissosopimuksen 11 artiklan 2 kappaleesta ilmenee yhdessä tarkasteltuina, että sellaisia tullivelkoja koskeva maksuvaatimus, jotka ovat syntyneet tällaisen kuljetuksen aikana tai sen yhteydessä tapahtuneiden väärinkäytösten perusteella, on lähtöleimaamattoman TIR-carnet’n tapauksessa tehtävä lähtökohteisesti kolmen vuoden kuluessa TIR-carnet’n hyväksymisestä ja petollisella tavalla saadun lähtöleimaustodistuksen tapauksessa neljän vuoden kuluessa. Asetuksen N:o 719/91 10 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 1593/91 2 artiklan 2 kohdan mukaan näitä määräaikoja sovelletaan sekä TIR-carnet’n haltijaan että takaajayhdistykseen.

(ks. 32 kohta) Koska asetuksen N:o 1593/91 2 artiklan 1 kohdan tavoitteena on varmistaa tullivelan

kantamista koskevien säännösten yhdenmukainen ja joutuisa soveltaminen, jotta yhteisö saisi nopeasti ja tehokkaasti käyttöönsä yhteisöjen omat varat, sen, että toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat TIR-carnet'n haltijalle ja takaajayhdistykselle rikkomisesta tai väärinkäytöksestä, on kuitenkin tapahduttava niin nopeasti kuin mahdollista, eli heti, kun mainittu rikkominen tai väärinkäytös on tullut tulliviranomaisten tietoon, eli tarvittaessa ainakin hyvissä ajoin ennen TIR-yleissopimuksen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhden vuoden ja, jos kyse on petoksesta, kahden vuoden enimmäismääräaikaisten päättymistä. Näillä perusteilla saman yleissopimuksen 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksua koskeva vaatimus on lähetettävä heti, kun tulliviranomaiset kykenevät sen tekemään, eli tarvittaessa ennen kahden vuoden määräajan päättymistä siitä päivästä lukien, jolloin asianomaisille lähetettiin rikkomista tai väärinkäytöstä koskeva ilmoitus.

(ks. 52–55 kohta)

3. Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376 soveltamisesta annetun asetuksen N:o 1552/89 2 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan yhteisön omiin varoihin kuuluva maksu on todettu, "kun" jäsenvaltion toimivaltainen yksikkö on toimittanut maksuvelvolliselle tiedon hänen maksettavakseen kuuluvasta määrästä; tiedonanto on teh-

tävä, kun velallinen tunnetaan ja kun toimivaltaiset hallintoviranomaiset voivat kaikkia asiaa koskevia yhteisön säännöksiä ja määräyksiä, eli tässä tapauksessa yhteisön tullikoodeksista annettua asetusta N:o 2913/92, TIR-carnet'iden ja ATA-carnet'iden käytöstä passitusasiakirjoina yhteisössä annettua asetusta N:o 719/91 ja asetuksen N:o 719/91 soveltamista koskevista säännöksistä annettua asetusta N:o 1593/91 sekä TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevaa tullileysoppimusta, noudattaen laskea maksun määrän. TIR-yleissopimuksen 11 artiklan 2 kappaleen mukaista maksuvaatimusta on näin ollen pidettävä asetuksen N:o 1552/89 2 artiklassa tarkoitettuna tiedonantona.

Asetuksen N:o 1552/89 6 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaan jäsenvaltiot ovat lisäksi velvollisia ottamaan maksut, "jotka on todettu" saman asetuksen "2 artiklan mukaisesti", viimeistään maksun toteamiskuuta seuraavan toisen kuukauden 19 päivän jälkeisenä ensimmäisenä työpäivänä A-kirjanpitoon tai, jos tietyt edellytykset täyttyvät, B-kirjanpitoon.

Näin ollen jäsenvaltioiden on todettava yhteisöjen omiin varoihin liittyvä oikeus heti, kun jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat laskea tullivelasta aiheutuvien maksujen määrän ja määrittää velallisen,

ja näin ollen vietävä mainitut maksut kirjanpitoon asetuksen N:o 1552/89 6 artiklan mukaisesti.

(ks. 58, 60 ja 61 kohta)